

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

HALİL CİBRAN

العواصف / FIRTINALAR

ARAPÇA - TÜRKÇE ÖYKÜLER
TÜRKÇESİ: ŞEHİDE CENGİZ ARSLAN

ARAPÇACI

FIRTINALAR

Halil Cibran tarafından yazıldı.

Tercümesi **Şehide Cengiz Arslan** tarafından yapıldı.

Tashihi ve düzenlemesini **Şafak Yalçın** yaptı.

Son okuması **Hüseyin Örs** tarafından gerçekleştirildi.

Yayın yönetmenliği ile iç sayfa ve kapak tasarımını **Muhammed Yasin Can** üstlendi.

41587 sertifika numaralı **Muarrib Yayınları** tarafından yayınlanan **8.** eserdir.
Eserin uluslararası standart kitap numarası **-ISBN-** 978-605-68663-7-1

İç baskı Yılmaz Basimevi (Mat. Ser. Nu: 49479), kapak baskısı Salkım Ofset'te gerçekleştirildi.

Arapça karakter tipi, 18 punto Sakkal Majalla,

Türkçe karakter tipi, 12 punto Bookman Old Style.

Kapak fotoğrafı, telifli olarak shutterstock.com'dan indirilmiştir.

Eserin tasarımında Adobe Photoshop ve Adobe InDesign programları kullanılmıştır.

2. Baskı, Haziran 2021, İstanbul.

©Eserin tercümeden doğan hakları Muarrib Yayınları'na aittir.

Aziz Mahmud Hüdayi Mahallesi
Tepsi Fırını Sokak No:9/3
Üsküdar/İstanbul

muarrib.com
muarribdukkana.com
iletisim@muarrib.com

@muarrib

-facebook, twitter, instagram, youtube-

0 (850) 304 17 58
0 (530) 225 21 81

-whatsapp-

KAFAYI ARAPÇAYLA BOZDUK

FIRTINALAR
العواصف

MEZAR KAZICI

Kemik ve kuru kafalarıyla kaplı hayat gölgesi vadisinde, sislerin yıldızlarını sardığı, korkunun sessizliğine karıştığı bir gecede tek başıma yürüdüm.

Orada, çıngraklı yılan gibi kıvnlarak akan, günahkârların hayalleri gibi hızla yol alan kan ve gözyaşı nehrinin kıyılarında hayaletlerin fısıltılarına kulak verip hiçliğe bakarak öylece durdum.

Gece yarısı ruh kafesi inlerinden çıktığı sırada bana yaklaşan ağır adımların sesini duydum. Sesin geldiği yöne döndüm: Karşıma dikilmiş heybetli, korkunç bir hayalet vardı. Paniğe kapılarak:

Ne istiyorsun benden? diye bağırdım.

Kandil gibi ışık saçan gözleriyle bana baktıktan sonra sakince cevap verdi:

حَقَّارِ الْقُبُورِ

في وادي ظل الحياة، المرصوفِ بالعظام والجماجم،
سِرْتُ وحيداً في ليلةٍ حَجَبَ الضبابُ نجومَها وَخَامَرَ الهولُ
سكينَتَها.

هناك، على ضفاف نهر الدماء والدموع، المُنسَابِ
كالحية الرَّقْطَاءِ، المتراكض كأحلام المجرمين، وقفتُ
مُصْغِيّاً لهمس الأشباح مُحَدِّقاً باللاشيء.

ولما انتصف الليل، وقد خرجت مواكبُ الأرواح من
أوكارها، سمعتُ وقع أقدام ثقيلة تقترب مني، فالتفتُ
فإذا بشبح جَبَّارٍ مُهَيَّبٍ منتصبٍ أمامي فصرختُ مدعوراً:
ماذا تريد مني؟

فنظر إليَّ بعينين مُشْعَشَعَتَيْنِ كالمسارح ثم أجاب

بهدهوء:

Hiçbir şey istemiyorum, ama aslında her şeyi istiyorum, dedi.

Beni kendi halime bırak ve yoluna git, dedim.

Gülümseyerek: Senin yolundan başka yolum yok; sen nereye gidersen ben de oraya gider, sen nerede durursan ben de orada dururum, dedi.

Ben yalnızlığı bulmak için geldim, beni yalnızlığımla baş başa bırak, dedim.

Ben yalnızlığın ta kendisiyim. Niçin benden korkuyorsun? dedi. Senden korkmuyorum, dedim.

Benden korkmuyorsan neden rüzgârın karşısındaki bir kamış gibi titreyip duruyorsun?

Rüzgâr elbiselerimi oynatıyor, elbiselerim titriyor. Yoksa ben titremiyorum.

Fırtınanın gürültüsüne benzer bir sesle kahkaha atarak güldü. Sonra: Sen ödleğin tekisin: Benden korkuyorsun, benden korkmaktan dahi korkuyorsun, bu yüzden korkun iki kat artıyor. Ancak sen, örümcek ağından bile daha zayıf bir aldatmaca ardına sığınarak korkunu benden saklamaya çalışıyor, beni hem güldürüyor hem de kızdırıyorsun, dedi.

Ardından bir kayanın üzerine oturdu. Ben de korkunç çehresine bakarak istemsizce oturdum.

لا أريد شيئاً وأريد كل شيء.

قلت: دَعْنِي وشَأْنِي وَسِرِّي فِي سَبِيلِكَ.

فقال مبتسماً: ما سبيلي سِوَى سَبِيلِكَ فَأَنَا سائرٌ حَيْثُ

تسيرُ ورباضٌ حَيْثُ تريضُ.

قلت: جئتُ أَطْلُبُ الوَحْدَةَ فخلِّني ووحدي.

فقال: أَنَا الوَحْدَةُ نَفْسُهَا فلماذا تخافني؟

قلت: لستُ بخائفٍ منك.

فقال: إن لم تكن خائفاً فلماذا ترتجف مثل قصبية

أمام الريح؟

قلت: إنَّ الهواء يتلاعب بأثوابي فترتجف، أمّا أنا فلا

أرتجف.

فضحك مُقهقهاً بصوت يُضَارِعُ ضجيجَ العاصفة،

ثم قال: أنت جبان تخافني وتخاف أن تخافني فخَوْفُكَ

مُزْدَوِجٌ ولكنك تحاول إخفاءه عني وراء خداع أوهى من

خيوط العنكبوت فتُضَحِّكُنِي وتُغِيظُنِي.

ثم جلس على الصخر فجلستُ قَسَرَ إرادتي محدِّقاً

بملامحه المهيبة.

Bana bin yıl gibi gelen kısa bir sürenin ardından alaycı bir bakışla gözlerini bana dikti. Adın ne? diye sordu.

Allah'ın kulu (Abdullah) dedim.

Allah'ın kulları da ne çok ve bunlar Allah'a ne büyük külfet! Sen kendini "şeytanların efendisi" diye adlandırıp şeytanların başına yeni bir belâ sarsaydın ya.

Adım Allah'ın kulu (Abdullah). Bu, doğduğum gün babamın bana verdiği değerli bir isim. Onu asla başka bir isimle değiştirmeyeceğim.

Zaten evlatların başına gelenler, babalarının onlara verdikleri şeylerde gizlidir. Babalarının, atalarının verdiklerinden kendini sakınmayan kişi, ölünceye dek ölülerin kölesi olmaya devam eder.

Sözlerini düşünerek ve muhatabımın (hayalî) varlığına benzer düşlerin izlerini gözümde canlandırarak başımı öne eğdim. Sonra döndü ve: Ne iş yaparsın? diye sordu.

Şiir ve yazı yazarım. Hayata dair insanlara sunacağım görüşlerim var, dedim. Şöyle cevapladı:

Bu, insanlara faydası ve zararı dokunmayan modası geçmiş eski bir meslek. Bunun üzerine ben:

Gece ve gündüzümle insanlara faydalı olmak için ne yapabilirim? dedim.

وبعد هُنَيْهٍ خَلَّتْهَا أَلْفَ عَامٍ نَظَرَ إِلَيَّ مُسْتَهْزِئًا وَسَأَلَنِي
قَائِلًا: مَا اسْمُكَ؟

قلت: اسمي عبد الله.

فقال: مَا أَكْثَرَ عِبِيدَ اللَّهِ وَمَا أَعْظَمَ مَتَاعِبَ اللَّهِ بِعَبِيدِهِ،
فَهَلَا دَعَوْتَ نَفْسَكَ سَيِّدَ الشَّيَاطِينِ، وَأَضْفَتَ بِذَلِكَ إِلَى
مَصَائِبِ الشَّيَاطِينِ مَصِيبَةً جَدِيدَةً.

قلت: اسمي عبد الله وهو اسم عزيز أعطاني إياه
والذي يومَ ولادتي فلن أُبَدِّلُهُ بِاسْمٍ آخَرَ.

فقال: إِنَّ بَلِيَةَ الْأَبْنَاءِ فِي هَبَاتِ الْأَبَاءِ، وَمَنْ لَا يَحْرَمُ
نَفْسَهُ مِنْ عَطَايَا آبَائِهِ وَأَجْدَادِهِ يَظَلُّ عَبْدَ الْأَمْوَاتِ حَتَّى
يَصِيرَ مِنَ الْأَمْوَاتِ.

فَحَنَيْتُ رَأْسِي مَفْكَرًا بِكَلِمَاتِهِ، مُسْتَرْجِعًا إِلَى حَافِظَتِي
رِسُومَ أَحْلَامٍ شَبِيهَةٍ بِحَقِيقَتِهِ ثُمَّ عَادَ وَسَأَلَنِي قَائِلًا: وَمَا
صَنَاعَتُكَ؟

قلت: أنظم الشعر وأنثره ولي في الحياة آراءً أطرحتها
على الناس.

فقال: هذه مهنة عتيقة مهجورة لا تنفع الناس ولا
تضرهم.

قلت: وماذا عسى أن أفعل بأيامي وليالي لأنفع الناس؟

Yaşayanları evlerinin, mahkemelerinin ve mabetlerinin etrafına yığılmış cesetlerden kurtaran mezar kazıcılığı işini meslek edin, dedi.

Ben evlerin etrafında yığılı cesetler görmedim hiç, diye cevapladım.

Gözlerin bir yanılısama içinde ve bu yüzden insanları hayatın fırtınası karşısında tir tir titrerken görüyor, onları yaşıyor sanıyorsun. Aslında doğduklarından beri ölüler ama kendilerini gömecek kimse bulamadılar. Bu nedenle toprağa atılmış şekilde duruyorlar. İşte bu leş kokusu onlardan yayılıyor, dedi.

Korkum biraz geçmişti.

Her ikisi de fırtına karşısında titrerken yaşayana ölü arasındaki farkı nasıl ayırt ederim? diye sordum.

Ölü fırtına karşısında titrer, yaşayansa onunla birlikte hızla yol alır ve ancak fırtına durduğunda durur, dedi.

O sırada koluna yaslandı. Bir meşenin hayat ve kararlılık dolu köklerine benzer sağlam pazuları ortaya çıktı. Sonra sordu:

Evli misin?

Evet. Eşim güzel bir kadın ve ben ona aşığım. Senin günahın ve kabahatlerin amma çokmuş! Evlilik, insanın kalıcı olma istencine köleliğidir! Özgür olmak istiyorsan, karından boşan ve tek başına yaşa, dedi.

فقال: اتَّخَذَ حَفَرَ الْقُبُورِ صِنَاعَةً تَرِيحَ الْأَحْيَاءِ مِنْ جُثَّتِ الْأَمْوَاتِ الْمُكْرَدَسَةِ حَوْلَ مَنَازِلِهِمْ وَمَحَاكِمِهِمْ وَمَعَابِدِهِمْ.

قلت: لم أر قط جُثَّتِ الْأَمْوَاتِ مُتَكْرَدَسَةً حَوْلَ الْمَنَازِلِ.

فقال: أنت تنظر بعين الوهم فتري الناس يرتعشون أمام عاصفة الحياة؛ فتظنهم أحياء، وهم أموات منذ الولادة، ولكنهم لم يجدوا من يدفنهم، فظلوا متطرحين فوق الثرى، ورائحة النتن تنبعث منهم.

قلت، وقد ذهب عني بعضُ الْوَجَلِ: وكيف أُمِيزُ بَيْنَ

الحي والميت وكلاهما يرتعش أمام العاصفة؟

فقال: إن الميت يرتعش أمام العاصفة أمّا الحي فيسير

معها راکضاً ولا يقف إلا بوقوفها.

واتَّكَأَ إِذْ ذَاكَ عَلَى سَاعِدِهِ فَبَانَتْ عَضَلَاتُهُ الْمَحْبُوكَةَ

كَأَصُولِ سَنْدِيَانَةٍ مَمْلُوءَةٍ بِالْعِزْمِ وَالْحَيَاةِ، ثُمَّ سَأَلَنِي قَائِلاً:

أَمْتَزُوجُ أَنْتِ؟

قلت: نعم وزوجتي امرأة حسناء وأنا كَلِيفٌ بِهَا.

فقال: ما أكثر ذنوبك ومساوئك إنما الزواج عبودية

الإنسان لقوة الاستمرار، فَإِنْ شِئْتَ أَنْ تَتَحَرَّرَ طَلَّقْ

امرأتك وعِشْ خَالِياً.